

vedoucí. V něm stanoveny jsou podmínky, na jejichž splnění jest závislým výrok o nostrifikaci. Podmínky ty ukládají mezi jiným i určité změny ve stanovách, které pravoplatně mohou býti provedeny jen se schválením min. vnitra, a na to jest ve výnosu onom také důraz kladen.

I kdyby nejliberálnějším výkladem mohl výnosu tomu dán býti význam, že min. jím projevilo ochotu stěžující si firmu nostrifikovati, vyhoví-li podmínkám jí uloženým, nelze přece nijak pokládati jej za vyslovení nostrifikace ještě před splněním těchto podmínek. Podle názoru stížnosti byl by cit. výnos nostrifikací s resolutivní výminkou, kdežto soud naň může hleděti nanejvýše jako na nostrifikaci s výminkou suspensivní, takže nostrifikace nastane, až určité úkony stěžovatelce uložené budou splněny.

Poněvadž pak usnesení o přeložení sídla společnosti z Vídně do Brna stalo se až dne 12. dubna 1922, a zápis toho do obchodního rejstříku až dne 30. prosince 1922, nemohla nostrifikace nastati nejpozději dne 3. dubna 1922, jak žádá § 3 vl. nař.

Nebyla tudíž st-lce do dne účinnosti vl. nař., t. j. do dne 3. dubna 1922 přiznána povaha podmětu čsl. a nenastala pro ni výhoda v § 3 vl. nař. stanovená. Proto není st-lka povinna soupisem v tomto vl. nař. upraveným, ani není úřad povinen soupis taký od ní přijati. Jest tedy se zákonem ve shodě, odmítl-li žal. úřad soupis st-lkou předložený.

Č. 3795.

Veřejní zaměstnanci. — Řízení před nss-em: Služební poměr zaměstnanců býv. c. a k. fondovních a rodinných statků je poměrem soukromoprávním, i po nabytí statků těch republikou čsl., pokud nebyli tito zaměstnanci individuálním aktem příslušného úřadu čsl. jmenováni zaměstnanci čsl. státu.

(Nález ze dne 23. června 1924 č. 4530).

Prejudikatura: Boh. 3443 adm.

Věc: Inž. Jos. L. v B. proti ministerstvu zemědělství o vrácení drahotných přídavků.

Výrok: Stížnost se zamítá jako nepřipustná.

Důvody: Ředitelství státních drah v Praze oznámilo výnosem... pokladně státních statků, že st-l — účetní rada býv. cí. statků — má podle ustanovení § 4 zák. č. 495 z roku 1921 od 1. ledna 1922 nárok na drahotní přídavky a výpomoci pouze ve výměře stanovené pro ovdovělého zaměstnance, a uložilo jmenované pokladně, aby od st-le vybrala částku 3680 Kč jakožto přeplatek na drahotných přídavcích a výpomoci za dobu od 1. ledna do 30. září 1922.

Nař. rozhodnutím nebylo žádosti st-lově, aby mu bylo prominuto vrácení zmíněného přeplacení, vyhověno. — — —

Maje rozhodovati o stížnosti, musil se nss nejprve zabývati otázkou, zda služební poměr st-lův, z něhož vzešel spor, o nějž v daném případě jde, jest poměrem veřejnoprávním či soukromoprávním, neboť pouze v případě, že by tento služební poměr byl povahy veřejnoprávní,

mohl by nss o sporu, který z tohoto služebního poměru vzešel, judikovati.

V tomto směru dospěl pak soud k tomuto závěru:

Jak patrně z odůvodnění nař. rozhodnutí ve spojitosti se spisy správními, byl služební poměr st-lův založen v roce 1906, kdy se st-l stal zaměstnancem býv. c. a k. fondovních a rodinných statků.

Nss vyslovil již a blíže odůvodnil ve svém nář. Boh. 3443 adm. právní názor, že služební poměr zaměstnanců býv. c. a k. fondovních a rodinných statků jest poměrem soukromoprávním, že na této právní povaze tohoto poměru nezměnil nic ani zák. z 12. srpna 1921 č. 354 Sb., podle něhož stát čsl. nabytí všech statků a všeho majetku, které na území někdejšího mocnářství rak.-uh. náležely bývalé panovnické rodině rakousko-uherské, a že zmínění zaměstnanci mohli by nabýti charakteru veřejných zaměstnanců republiky čsl. jedině individuálním aktem, t. j. úředním aktem, vydaným příslušným k tomu úřadem, jímž by byli jenováni veřejnými zaměstnanci republiky čsl.

Při tomto svém názoru setrval soud také v daném případě, kdy st-l ani netvrdí, ani není z nař. rozhodnutí nebo ze spisů správních patrné, že by st-li bylo se před 1. lednem 1922 aneb v době od 1. ledna do 30. září 1922, již se týká spor, o nějž tu jde, dostalo takovéhoho individuálního jmenovacího dekretu vydaného příslušným k tomu úřadem republiky čsl. (A. § 81 lit. c) ústavní listiny).

Za tohoto stavu věci sluší tedy služební poměr st-lův také v době od 1. ledna do 30. září 1922 pokládati za poměr soukromoprávní. Této právní povahy služebního poměru st-lova v uvedené době nemohla se také dotknouti ani okolnost, že orgány, které byly pověřeny správou býv. císařských statků, v roce 1919 vyslovily, že ohledně zaměstnanců býv. císařských statků sluší o b d o b n ě použití předpisů služební pragmatiky platné pro zaměstnance státní.

Byl-li však služební poměr st-lův v uvedené době poměrem soukromoprávním, pak není nss vzhledem k ustanovení § 3, lit. a) zák. o ss vůbec příslušným, aby v daném případě judikoval o sporu, který vzešel z tohoto soukromoprávního služebního poměru st-lova.

Bylo proto stížnost odmítnouti jako nepřipustnou.

Č. 3796.

Spořitelny. — Administrativní řízení: I.* V záležitostech volby výboru obecního spořitelny není pořadu instančního. Dozorčí moc min. vnitřní v tom směru vykonávaná je bezprostřední, a není proto stížnosti, když min. vnitřní výkon dozorčí moci odepře. — II. Okresní správa politická není oprávněna zrušiti volby výboru obecního spořitelny.

(Nález ze dne 23. června 1924 č. 10.417).

V ě c: Dr. Jan K. a spolčníci v P. proti ministerstvu vnitřní o volbu spořitelního výboru.